

ZWERVERSLIEFDE Deel 21

“Spelvreugde,” dacht Jan Kazamarow.

“Spelvreugde is waar alles om draait!”

De bijna 100-jarige Rus liep op zijn gemak naar huis na weer een gedenkwaardige competitieavond in denksportcentrum “De Blauwe Kring”.

Ondanks het feit dat hij het erg leuk vond om na afloop met enkele clubgenoten na te praten over de bridgespellen van de avond was het voor hem ook een genot om eens in de zoveel tijd alleen naar huis te lopen om zijn gedachten op een rijtje te krijgen of zomaar, om te genieten van de avonddrust.

Het was spelend met zijn achterkleindochter Lisa een succesvolle bridgeavond geweest maar er waren hem ook een paar dingen opgevallen die hij in alle stilte eens wilde overpeinzen. Daarom had hij deze keer weer eens de ‘lange’ route naar huis genomen. Hij kon zich dan laten leiden door zijn gedachten, maar ook door uiterlijke tekens zoals een verlicht raam met muziek of een uitzonderlijk mooie plantenbak. Hij kwam altijd helemaal uitgerust thuis!

“Natuurlijk”, dacht Jan, “is het heel logisch als mensen bij het bridgespel hun emoties de vrijheid laten. Daar was het gewoon veel te spannend voor. Maar als je soms zag wat mensen op hun partner aan te merken hadden, dan leek het of ze helemaal geen plezier aan het spel beleefden.” Jan zuchtte; “En er waren zoveel mooie spellen geweest, vanavond”

Op de derde tafel bijvoorbeeld hadden Lisa en hij veel geluk gehad met een slemspel.

♠74

♥VT5

♦-

♣AHT98742

♠T5

♠B62

♥H94

♥8762

♦AHVT875

♦942

♣B

♣V65

♠AHV983

♥AB3

♦B63

♣3

Hoewel 6♣ in NZ verreweg het mooiste contract was, was het zeker niet gek dat NZ, ook door de ruiten tussenbieding van west aangelegd waren in het beter betalende 6♠.

Daartegen was West gestart met ♦A. Blij om aan een klaverenstart te zijn ontsnapt speelde Jan Kazamarow eerst een harten naar de boer. Als ♥H goed zat dan hoefden de klaveren niet ontwikkeld te worden. Hij kon dan nog een ruiten aftroeven en op ♣H zijn laatste ruiten afgooien. West, een veertiger met een vroegtijdig rode neus en een vriendelijke glimlach, nam deze slag echter met ♥H en leunde achterover om het spel nog eens te overzien. Jan Kazamarow bedacht wat hij zou doen als West met een gevreesde klaveren terug zou komen. Hij zou dan nemen en een klaveren troeven met ♠9. Dit werkte als de klaveren twee om twee zaten verdeeld, met de driekaart in West én als Oost was begonnen met een driekaart klaveren en ♠BT.

Het duurde nogal lang en Oost, de wat pinnig uitziende vrouw van West begon met haar vingers op tafel te trommelen.

West keek op en speelde troef na. Jan kon nu troef trekken, de klaveren vrijtroeven en met ♥V als entree al zijn verliezers weggoeien.

“Nou, Peter waarom kom je niet met klaveren terug?” vitte Oost met een rood aanggelopen gezicht,. “Dan is het down!”

“Maar met al die vrije klaveren op tafel durfde ik dat niet”, zei Peter. “Ik wilde de ruitenaftroevers voorkomen.”

“Dat is ook het probleem,” zei zijn vrouw. “Jij durft helemaal niks. Je kunt ook gewoon met je singleton klaveren uitkomen en het is al meteen down.”

“Met ♦AHV in handen dat du...eh kan ik toch niet doen, lieve.”

“Het was een top of een nul”, antwoordde de vrouw. “En met jou aan tafel is het dan meestal niks!”

Jan keek wat ongelukkig, maar vrolijkte al wat op toen Lisa naar hem knipoogde.

Jan liet zijn herinneringen over dit spel voor wat ze waren en stapte naar een prachtige in bloei staande struik die er etherisch uitzag in het maanlicht.

“Waarom begrijpen mensen niet dat hun partners hun uiterste best doen, maar dat dat niet altijd genoeg is?”

Een spin weefde zijn web door de bloemenstruik en de manestrallen glansden op de draden. “Ik kan met één beweging al dat werk te niet doen, dacht Jan. “Maar waarom zou ik in hemelsnaam? Het is mooi!”

Hij dacht aan nog een leuk spel van die avond.

Tegen Hans de Zoete en zijn partner Jan Jansen hadden Jan en Lisa in een vloek en een zucht 6♥ geboden. Dit was het spel:

♠AT3

♥H5

♦AH65

♣AV93

♠B9876

♠V4

♥B

♥VT8

♦8742

♦VT9

♣852

♣HB764

♠H52

♥A976432

♦B3

♣T

Hans de Zoete was gestart met een fantasievolle ♠6 en Jan Jansen had in de eerste slag de vrouw gezet voor de heer van Lisa. Lisa had verschillende kansen maar vond het het mooiste om een voortijdige ingooi te versieren. Daarom speelde ze ♥H, ♥A en toen de derde troef bleef hangen een derde keer troef. Jan Jansen op de oostplaats was nu in drie kleuren ingegooid en moest als hij met ruiten kwam een slag aan ♦B laten en met klaver of schoppen vervolg speelde hij in de vork van Noord.

“Hi,” zei Lisa. “Dat zie je niet vaak zo’n snelle ingooi.”

“Ja, Jan,” barste Hans de Zoete uit. “Dat laat jij je nou altijd overkomen.”

“Maar daar kon ik toch niks...”

“En waarom zet je niet gewoon een kleine schoppen in de eerste slag”, ging ‘de zure’ verder. “Dat was al hoog genoeg!”

“Maar hoe kan ik dat nou weten...”

Jan glimlachte in zichzelf; “Als je eenmaal wist dat Hans de Zoete altijd wat aan te merken had en dat meestal deed om zijn eigen fouten te maskeren, dan kon je met hem nog wel omgaan. Hij was daarvoor in zijn kritiek te absurd.”

Een vlieg raakte in het web van de spin verstrikt en Jan vervolgde zijn weg. Hij dacht aan het mooiste spel van de avond. De laatste tafel had hij tegen Josje de Rijk gespeeld die voor de eerste keer met haar nieuwe partner Emma van Brabant had gespeeld. Jan had gehoord van de woede uitbarsting van Josje toen ze haar partnership met ‘magere’ Hein Dubbelman had opgezegd. Dubbelman was het prototype van de ‘afschuwelijke’ partner en het had Jan verbaasd dat ze het nog zo lang met hem had volgehouden.

“Maar ja,” dacht hij “Als de wolven je eenmaal hebben ingehaald is het meteen te laat! En dat is maar goed ook want de kleine vrouw was die avond een heel ander mens geweest. Ze had de hele tijd gestraald alsof ze van iets bevrijd was!”
 Dat mooiste spel van de avond was gespeeld door Emma van Brabant en het had laten zien hoeveel potentie de nieuwe partner van Josje had.

		♠AV9	
		♥T83	
		♦H2	
		♣8762	
♠H7			♠B643
♥VB72			♥-
♦763			♦VBT984
♣HVT4			♣953
		♠T852	
		♥AH965	
		♦A5	
		♣AB	
Lisa	Josje	Jan	Emma
	Pas	pas	1♥
Pas	2♥	3♦	4♥ a.p.

Lisa startte met ♣H en Emma nam de slag met het Aas en ontdekte door het spelen van ♥A het slechte zitsel in troef. Aangezien je niet aan het verlies van twee troefslagen en een klaveren kon ontkomen moesten nu beide schoppenhonneurs goed zitten. Alle andere leiders hadden dan ook een schoppen naar de 9 gespeeld en waren down gegaan. Emma bedacht een speelplan waarbij alleen ♠H goed moest zitten. Alleen moest Lisa dan wel vier klavertjes hebben. Gezien het ruiten tussenbod kon dat wel. Emma speelde in de derde slag ♣B na en nam de nagespeelde ruiten met de heer. Ze troefde toen een klaveren en zag aan de distributiesignalen dat ze op de goede weg was. Nu speelde ze een schoppen naar de vrouw, die hield. Ze troefde weer een

klaveren en incasseerde $\spadesuit A$ en $\spadesuit A$ en ging met schoppen van slag. Dit was de kaartverdeling terwijl Emma nog maar twee slagen had verloren.

	$\spadesuit -$	
	$\heartsuit T84$	
	$\diamondsuit -$	
	$\clubsuit -$	
$\spadesuit -$		$\spadesuit 6$
$\heartsuit VB7$		$\heartsuit -$
$\diamondsuit -$		$\diamondsuit VB$
$\clubsuit -$		$\clubsuit -$
	$\spadesuit T$	
	$\heartsuit H9$	
	$\diamondsuit -$	
	$\clubsuit -$	

Wat Jan ook naspeelde, Zuid speelde $\spadesuit T$ bij en Lisa moest de slag wel hoog of laag troeven. In beide gevallen leverde ze een vaste troefslag in en was het contract gemaakt.

“Geweldig Emma,” riep Josje.

“Bravo,” riep Jan. “Hier was ook Hein Dubbelman wel even stil van geweest!”

“Spelvreugde,” dacht Jan terwijl hij op zijn gemak langs de weg slenterde. “Het is het belangrijkste. Kijk daar is mijn huis al en inderdaad ik ben weer helemaal uitgerust!”